

saa tror jeg, han vil opdage, at det er ikke ad den Vej, at man udvikler Personalet til, hvad man maatte ønske; thi man udvikler slet ikke ad den Vej. Der er endnu et Spørgsmaal, jeg vil rette til den højtærede Minister nemlig angaaende Nyboder. Siden vi sidst havde det Spørgsmaal for, da den ærede Minister udtalte til mig, at han var stemt for at gøre noget ved den Sag, ser jeg, at man har fyldt Husarkasernen op til Tagskægget, saa der vil maaske ogsaa blive begyndt i Nyboder. Jeg ved ikke, om det er Øjeblikket dertil, men det vil i alt Fald være interessant at faa at vide, om der er udført noget paa det Omraade, thi derved vil der blive klaret en hel Del andre Spørgsmaal paa Marinens Omraade, som jeg tidligere har omtalt. Det influerer baade paa det særlige Politifor Nyboder og paa dennes Overadministration og Vagtholdet paa Værftet, paa Trafikken i Havnen, der til stor Gæne for Handel og Søfart endnu stadig spærres ved Bommen i Bomløbet. Jeg vil spørge den ærede Minister, om han har gjort noget Skridt i den Retning til Løsning bl. a. af det Spørgsmaal, som maa paatrænge sig enhver, der gaar ud ad Østerkanten og ser, hvorledes en ny Byens Kultur skrider ind imod Nyboder. Der vil ved Løsningen af Spørgsmaalet opnaas meget væsentlige Beparelser, som jeg tidligere har omtalt, f. Eks. i Udgifter til Vedligeholdelse af disse gamle Bygninger. I Aar kræves der en stor ekstraordinær Bevilling, hvad der tyder paa, at der synes ikke i Øjeblikket at være tænkt paa Forandringer i dette Forhold.

Hermed skal jeg slutte mine Bemærkninger om §§ 23 og 26, idet jeg blot vil anbefale det kommende Finansudvalg at beskæftige sig med de Spørgsmaal, jeg har fremdraget, og at der mulig kan skaffes lidt Forandring til Veje, og for at den Bevægelighed, der er begyndt, maa kunne fortsættes i den høje Marineadministration.

Der er dernæst et Spørgsmaal, jeg gerne vil tillade mig at henvende til den ærede Indenrigsminister eller til den ærede Finansminister — jeg ved ikke bestemt, hvem der har med det at gøre — angaaende en Sag, som spiller ret væsentligt ind i Samfundsinteresserne, om jeg saa maa sige. Der er en Sønæringslov af 25de Marts 1892, som i sin § 8 har bestemt det Antal af Maskinmestre, der skulle ansættes paa Dampskibe, eftersom de ere „ikke over 100 Hestes Kraft“, „over 100 Hestes Kraft“ eller „over 500 Hestes Kraft“. Der er nu i det forenede Dampskibsselskab foretaget en Forandring i den senere Tid, som synes

at være af ret betænkelig Natur; man har sat Hestekraften ned for Skibe, der vare paa 700 og 600 Hestes Kraft, til 490 Hestes Kraft og er altsaa kommen lige akkurat under Grænsen 500. Følgen deraf er, at de have kunnet reducere Antallet af Maskinmestre om Bord i disse Skibe, saaledes at man, naar Skibene komme under 500 Hestes Kraft, klarer sig med 1 Maskinmester i Stedet for, at man tidligere, da de vare paa 500 eller derover, maatte have 2; der staar meget nøjagtige Bestemmelser desangaaende i Loven, som ikke kunne være til at tage fejl af. Da dette Spørgsmaal griber ind ikke alene i en saa vigtig Stands Forhold herhjemme som Maskinmesterstanden, men ogsaa i den hele Sikkerhed, hvormed man bevæger sig paa Søen med vore Dampskibe, kan jeg ikke undlade at spørge vedkommende ærede Minister, hvorledes det hænger sammen dermed, og hvad der i den Anledning er foretaget. Der istaar i den nævnte Lovs § 19, at Hestekraften vil sige den Kraft, som Maskinen med Skibet lastet til sin fulde Bæreevne kan udvikle og vedligeholde under en Prøve af mindst 4 Timers Varighed; Meddelelse om de paagældende Maskiners Hestekraft skal indsendes til Hovedkontoret for Skibes Maaling og Registrering. I de Tilfælde, hvor Maskinens Hestekraft opgives nærmende sig til de nævnte Grænser af 100 og 500 Hestes Kraft — det er altsaa netop et saadant Tilfælde, som jeg her omtaler for 6 af det forenede Dampskibsselskabs Skibe — kan Hovedkontoret affordre Rederen de Oplysninger, hvorpaa han støtter sin Meddelelse om, at Hestekraften er sat ned. Jeg ved, som sagt, ikke, hvad der er foretaget i denne Sag, og vil derfor henstille til den ærede Finansminister, under hvem Skibes Maaling og Registrering ligger, eller mulig Indenrigsministeren, for hvem Sagen skal forelægges ifølge nævnte Lovs § 19, naar der er Uoverensstemmelser til Stede — om det kan være tilladeligt efter Loven — jeg betragter det som ganske umuligt, at det kan være rigtigt — at man arbitrært — Motiveringer kender jeg ikke — nedsætter Hestekraften saaledes, at man kan reducere Maskintilsynet om Bord og det endda med Skibe, som have Tilladelse til at føre indtil 1,000 Passagerer f. Eks. her i Sundet. Der har ofte været og kommer stadig i Pressen offentlige Udtalelser frem, om hvor overordentlig risikabel denne Trafik i Sundet er, hvor Skibene ere ganske overordentlig overstuede, med indtil 10 à 1,200 Passagerer. En Ulykke